

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/90/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010227
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010227.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému C. B., pre pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d) Trestného zákona, o odvolaniach prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 2.8.2017, sp.zn. 3T/46/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. januára 2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.d), ods.2 Tr.por. z r u š u j ú s a všetky výroky o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný C. B. - nar. X.XX.XXXX v L., trvale bytom P., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou

o d s u d z u j e

podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 41 odsek 2, 3 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona k spoločnému, súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň z r u š u j e výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/79/2016 zo dňa 20.6.2016, právoplatný 7.7.2016, trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/122/2016 zo dňa 15.11.2016, právoplatný 10.4.2017, rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 1T/75/2016 zo dňa 16.11.2016, právoplatný 16.11.2016, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prievidza napadnutým rozsudkom zo dňa 2.8.2017, sp. zn. 3T/46/2017 podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/73/2016 - vo vzťahu k obžalovanému C. B., nar. X.XX.XXXX, zo dňa 8.8.2016, právoplatný vo vzťahu k obžalovanému C. B. dňa 15.8.2016 a obžalovaného C. B. uznal vinným v bodoch 1) a 2) rozsudku pre pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov

alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) dňa 27.11.2015 v Handlovej na J. ulici 8, v byte číslo XX, prevzal od neznámej osoby sáčik marihuany a následne až do 27.11.2015 do 22:19 hod. pred vchodom uvedeného bytu mal u seba tento plastový uzatvárateľný balíček o rozmeroch 60 x 40 mm, v ktorom sa nachádzala sušená rastlina rodu Cannabis o hmotnosti 1,82 gramu, čo predstavuje minimálne 11 obvykle jednorazových dávok, pričom marihuana podlieha ustanoveniam Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, a patrí do I. skupiny omamných a psychotropných látok uvedených v Zákone č. 13/2004 Z. z.,

2) od presne nezisteného času až do 00,54 hod. dňa 28.11.2015 v byte v Handlovej na J. X/XX mal uskladnené v igelitovom uzatvárateľnom vrecúšku úlomky vysušeného rastlinného materiálu rodu Cannabis - konopa o hmotnosti 0,61 gramu, s obsahom účinnej látky THC (tetrahydrokanabinol) 18,6 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej štyrom bežným jednotlivým dávkam drogy, spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu Cannabis podliehajú ustanoveniam Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, a sú zaradené do I. skupiny omamných a psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 41 odsek 2, 3 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona k spoločnému, súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 41 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/79/2016 zo dňa 24.6.2016, právoplatný 7.7.2016, rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 1T/75/2016 zo dňa 16.11.2016, právoplatný 16.11.2016, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote ho napadli jednak obžalovaný, ale i prokurátor odvolaniami proti výroku o treste.

Obžalovaný v dôvodoch odvolania uviedol, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní podľa ustanovenia § 42 ods.2 Tr. zák. opomenul zrušiť rozsudok Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 2T /122/2016-86 zo dňa 15.11.2016, právoplatný dňa 10.04.2017, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového podľa § 216 ods.1, ods. 2 písm.c) Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. I s prihliadnutím na to však považuje výmeru uloženého spoločného úhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 41 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za primeranú. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 3T/46/2017 zo dňa 02.08.2017 podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr. zák. zrušil a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že mu uloží podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 41 ods.2, 3 Tr. zák., § 42 ods.1 Tr. zák., § 36 písm. l), Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods.2 Tr. zák. spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 41 mesiacov, pričom pre jeho výkon bude zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň navrhol, aby podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/122/2016 zo dňa 15.11.2016, právoplatný dňa 10.04.2017, taktiež aby zrušil rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 1T/75/2016 zo dňa 16.11.2016, právoplatný 16.11.2016, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania podaného proti výroku o treste v neprospech obžalovaného uviedol, že výrok o treste odňatia slobody považuje za nezákonný a neprimerane mierny, ktorý trest bol uložený ako spoločný, súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 41 (štyridsaťjeden) mesiacov, pretože došlo k nesprávnej aplikácii ustanovení o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach v spojení s tzv. asperačnou zásadou.

Dôvodom podania odvolania prokurátora proti výroku o treste je teda neaplikovanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, čo okresný súd v podstate odôvodnil stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 1/2011, v zmysle ktorého pričítanie priťažujúcej

okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona za súčasného použitia tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, by bolo dvojitém pričítaním tej istej okolnosti - viac trestných činov. S aplikáciou predmetného stanoviska za súčasného právneho stavu, ktorý sa v čase od vydania stanoviska trestnoprávneho kolégia zmenil, pretože odvtedy sa zmenilo znenie § 41 ods. 2 Trestného zákona v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (pri použití § 41 ods. 2 Trestného zákona sa už automaticky neukladá zvýšený trest v hornej polovici, kde sa dolná hranica zvyšovala, ale aktuálne už iba teoreticky možno uložiť trest nad hornú hranicu základnej trestnej sadzby), sa nestotožňuje. Uvedený právny názor umocňuje aj aktuálne obsolentné ustanovenie § 38 ods. 7 Trestného zákona vo vzťahu k aktuálnemu § 41 ods. 2 Trestného zákona. V tomto prípade bol uložený trest podľa § 172 ods. 1, § 41 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, pričom upravená sadzba podľa týchto ustanovení bola 3 roky - 13 rokov 4 mesiace. Podľa názoru prokurátora mal byť ukladaný trest podľa § 172 ods. 1, § 41 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Trestného zákona, pričom v tomto prípade by bola upravená sadzba 5 rokov 4 mesiace - 13 rokov 4 mesiace. Totižto za aktuálneho právneho stavu a znenia § 41 ods. 2 Trestného zákona má prokurátor na aplikáciu predmetného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré nespochybňuje, pretože bolo vydané za určitého iného znenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, pochybnosti, pretože dochádza k paradoxným situáciám, keď páchatel dvoch úmyselných trestných činov, z tohto minimálne jedného zločinu, u ktorého prichádza do úvahy ukládanie súhrnného alebo úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2, dostáva častokrát miernejší trest ako páchatel jedného nedbanlivostného prečinu a jedného úmyselného zločinu pri aplikácii § 41 ods. 1 Trestného zákona. Uvedenú argumentáciu podrobnejšie rozviedol na všeobecnom príklade. Ak by aj odvolací súd bol iného názoru a trval na správnosti aplikácie predmetného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a nepričítal by obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a neaplikoval § 38 ods. 4 Trestného zákona, tak aspoň navrhol túto okolnosť aj reálne zohľadniť a uložiť obžalovanému vyšší trest a to 5 rokov a 4 mesiace v zmysle určitej právnej istoty, rovnakých zásad pre ukládanie trestov u porovnateľných prípadov a porovnateľných páchatelov, reálne zohľadniac spáchanie viacerých úmyselných trestných činov z toho jedného zločinu, zohľadniac zvýšenú spoločenskú nebezpečnosť páchania viacerých úmyselných trestných činov, zohľadniac osobu páchatela javiaceho sa ako nenapraviteľného recidivistu. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, považuje výrok o treste odňatia slobody za nezákonný a neprímerane mierny a navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 46/2017 zo dňa 02.08.2017 podľa § 321 ods. 1, písm. d), e) Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom uloží obžalovanému spoločný, súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 1, § 41 ods. 2, 3, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Trestného zákona vo výmere najmenej 5 rokov 4 mesiace za súčasného zrušenia výrokov o treste v trestných veciach 3T 79/2016, 1T 75/2016 a 2T 122/2016. Ak by odvolací súd bol názoru, že na stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1/2011 je nutné trvať aj za aktuálneho právneho stavu a súčasná aplikácia § 41 ods. 2 a § 37 písm. h) Trestného zákona je vylúčená, tak navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 46/2017 zo dňa 02.08.2017 podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom uloží obžalovanému spoločný, súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 1, § 41 ods. 2, 3, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona vo výmere najmenej 5 rokov 4 mesiace za súčasného zrušenia výrokov o treste v rozhodnutiach 3T 79/2016, 1T 75/2016 a 2T 122/16.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu konanom o odvolaniach zástupkyňa krajskej prokurátorky uviedla, že modifikuje čiastočne dôvody odvolania okresného prokurátora v tom, že postup súdu prvého stupňa, ktorý nepričítal obžalovanému i priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr.zák. je správny. Na druhej strane považuje uložený trest odňatia slobody za neprímerane mierny s poukazom na osobu obžalovaného a jeho trestnú minulosť. Preto navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok postupom navrhnutým v poslednom odseku písomného odôvodnenia odvolania okresného prokurátora pri použití tam uvedených ustanovení Trestného zákona a obžalovanému uložil prísnejší spoločný, súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody.

Obhajca obžalovaného uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný s jedinou výnimkou, keď vo výroku, ktorým boli podľa § 42 ods.2 Tr.zák. zrušené výroky o trestoch jednotlivých rozhodnutí, mal byť uvedený i výrok o zrušení trestu z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn.

2T/122/2016 s tým, že i vo vzťahu k tomuto trestu mal byť ukladaný súhrnný trest. Aj s touto navrhnutou zmenou považuje výmeru trestu tak, ako ho uložil súd prvého stupňa za dostatočnú.

Obžalovaný uviedol, že sa stotožňuje so slovami svojho obhajcu a odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd postupujúc v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. zistil, že pokiaľ ide o výrok o vine odvolaním nenapadnutý, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods.1 písm.b) Tr.por., rešpektujúc ustanovenie § 41 odsek 3 Trestného zákona uznal obžalovaného vinným z trestných činov, tak ako sú uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného sú sčasti dôvodné.

V prvom rade je nutné uviesť, že okresný súd pri rozhodovaní o treste správne vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného konštatoval, že u obžalovaného sú splnené zákonné podmienky na ukladanie spoločného trestu v zmysle § 41 ods.3 Tr.zák. vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/73/16 zo dňa 08.08.2016, právoplatný dňa 15.08.2016, ktorým bol obžalovaný C. B. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d) Trestného zákona (za skutok spáchaný dňa 27.11.2015, uznesenie o vznesení obvinenia za tento skutok obžalovaný v danej veci prevzal dňa 8.1.2016) a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rovnako správne zistil, že prichádza do úvahy ukladanie aj súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k predchádzajúcim odsúdeniam trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/79/2016 zo dňa 20.06.2016, doručený obžalovanému 24.06.2016, právoplatným dňa 07.07.2016, ktorým bol C. B. uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 1T/75/16 zo dňa 16.11.2016, právoplatný toho istého dňa, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Prievidza sp.zn. 2T/73/16 zo dňa 8.8.2016.

Okresný súd však prehliadol, že obžalovaný bol odsúdený ešte ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T 122/16 zo dňa 15.11.2016, právoplatným dňa 10.4.2017, ktorým bol uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, ods.2 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pričom súčasne bol podľa § 42 ods.2 Tr.zák. zrušený výrok o treste trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/79/2016 zo dňa 20.06.2016, doručený obžalovanému 24.06.2016 a právoplatný dňa 07.07.2016. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo nevyhnutné ukladať obžalovanému i vo vzťahu k naposledy citovanému odsúdeniu súhrnný trest, čo okresný súd nezohľadnil.

Preto krajský súd z podnetu odvolania obžalovaného a prokurátora zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a obžalovanému ukladal trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť, teda pokračujúci zločin nedovolenej výroby zločin nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d) Trestného zákona, prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona a prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, ods.2 písm. c) Trestného zákona. Pri novom ukladaní trestu odvolací súd prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady vyplývajúce

z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, majúce význam z hľadiska druhu trestu a jeho výmery. Vyhodnotiac všetky vyššie uvedené skutočnosti, ukladal odvolací súd obžalovanému spoločný, úhrnný a súhrnný trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť a to podľa sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, teda podľa sadzby ustanovenia § 172 odsek 1 Trestného zákona. U obžalovaného bola zistená poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a jej spáchanie úprimne oľutoval, priťažovalo mu v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti za trestný čin odsúdený. Z dôvodov už uvedených súdom prvého stupňa, ani odvolací súd nezistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona, napokon v tomto smere bolo odvolanie prokurátora modifikované na verejnom zasadnutí, s tým, že toto nepriznanie priťažujúcej okolnosti nenamieta. Odvolací súd preto rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2, 3 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona uložil prísnejší spoločný, súhrnný trestu odňatia slobody ako súd prvého stupňa a to vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne. Súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/79/2016 zo dňa 20.6.2016, trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/122/2016 zo dňa 15.11.2016 a rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 1T/75/2016 zo dňa 16.11.2016, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Takto uložený trest považuje odvolací súd za zákonný a primeraný a bude ním splnený jeho účel, tak ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods.1 Tr.zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.